

קול קורא - כנס

מרקס 2025 עמ' 10

פועלי כל הארצות התאחדו!

זה הדבר

ZO HADEREKH

زوهديرخ

גיליון 46 / 26 בנובמבר 2025

עזה - הסוף לקרן ההרעבה

צילום: אל-שבכה

צילום: מרים אלסטר / פלאש 90

מלכודת האחדות

ריסטרט להסתדרות

צילום: חנני טויבר / פלאש 90

הלחימה וחומרי החבלה, שרבים מהם נגנבו מצה"ל, ירדו גם הם: מד-2,000 שקלים ליחידה בעבר, לכי-800-700 שקלים כיום. 'בעקבות המלחמה והעובדה שהנשק הזה זולג במספרים חסרי תקדים לתוך האוכלוסייה, אנחנו רואים נפילה דרמטית של המחירים', אמר מפקד תחנת ערוער, סנ"צ ברוך הוניג.

יניר יגנה, "וואלה" 16.11

כדרכו של ביבי - גינוי סלקטיבי

"ראש הממשלה בנימין נתניהו גינה בחריפות את תקיפת ח"כ יואב בן צור מש"ס, על רקע משבר הגיוס. בהודעה שפרסם כתב נתניהו: "אני מגנה בחומרה את התקיפה האלימה על ח"כ יואב בן צור שבוצעה בידי קומץ פרוע של מפגינים". בעבר הקרוב לא נשמעו גינויים מצדו של נתניהו במקרים דומים. כך למשל כשהותקף ח"כ איימן עודה (חד"ש) מחוץ לחוג בית שקיים בבית משפחה שכולה בפרס חנה ופעילי ימין שרגמו באבנים ובחפצים את רכבו של עודה ואת הבית שבו התקיים המפגש. בתיעודים מהאירוע ניתן היה לראות את הפעילים האלימים דופקים בידיהם על מכוניתו של הח"כ, ואחרים שרים: 'שיישרף לכם הכפר'."

דביר ג'ברה, "חדשות 12" 16.11

דברים בשם אומרם

המחבל וטורי מודה: אני תומך טרור

"סגן יושב ראש הכנסת, ח"כ ניסים ואטורי, אמר היום (רביעי) במליאת הכנסת: 'כהנא צדק בהרבה מקומות שעם ישראל טעה'. ואטורי אמר את הדברים בחילופי דברים עם חברי האופוזיציה בדיון על הטבות מס ליישובים סמוכים לחבל תקומה. הוא המשיך ואמר כי בתקופתו של כהנא 'עם ישראל היה יפה נפש' וכי איננו טוען שהליכוד תמיד צדק: 'הליכוד טעה כשהדיר אותו'. כשח"כ יוראי להב הרצנו (יש עתיד) שאל אותו אם הוא 'תומך בטרור', השיב ואטורי 'אני תומך'. לאחר מכן החלו חברי כנסת מהאופוזיציה בקריאות על כך שכהנא היה 'מחבל', וסגן יושב ראש הכנסת השיב: 'הוא לא היה מחבל. היום הוא היה קדוש, היה מקבל פרס ישראלי'."

מתוך דברים ששודרו בערוץ הכנסת, 12.11

חדשות ישנות מבית המשפט

"בית משפט השלום בראשל"צ האריך את מעצרו של יו"ר ההסתדרות ארנון בר-דוד. השופטת דורית נוי-סבן כתבה בהחלטה להאריך את המעצר כי 'התמונה המצטיירת מחומרי החקירה מדאיגה. דומה כי ההסתדרות נוהלה כמו עסק השייך לאדם פרטי. החשוד, ברצותו ממנה אנשים לתפקידי מפתח, ברצותו מעבירים מתפקידם וזאת כאשר לעתים הם נעדרים כישורים מינימליים ולעתים הם עצמם לא מבינים מדוע הופנו לתפקיד זה'."

תומר גנון, "כלכליסט" 10.11

ניאו-ליברליזם דיגיטלי באוצר

"במסגרת טיוטת חוק ההסדרים מציע משרד האוצר לחייב כל משרד ממשלתי, יחידת סמך או תאגיד ממשלתי – למעט בתי חולים – המבקש להוסיף יותר מ-10 תקנים בשנה, או יותר מ-5% משיא כוח האדם (הנמוך מבניהם), לקיים תחילה 'היוועצות לבחינת הכדאיות של הטמעת חלופות דיגיטליות'. מטרת ההיוועצות היא לבדוק האם ניתן לבצע את המשימות הנדרשות באמצעות פתרונות טכנולוגיים – מבלי להגדיל את מצבת כוח האדם. במקרים מסוימים יוכל לסייע מערך הדיגיטל הלאומי."

ניצן צבי כהן, "דבר" 11.11

למה להשקיע במניות? קנו נשק

"מחירון אמצעי הלחימה הלא-חוקיים בישראל נחשף, ולפיו חלה צניחה משמעותית במחירים בעקבות הצפה של נשק גנוב מצה"ל. מתחילת המלחמה לפני כשנתיים, המחירים היו גבוהים בשל מחסור באמצעי לחימה בשוק ההברחות. עד לפני כשנתיים נע מחירו של רובה אם-16 בין 120 ל-140 אלף שקלים, אולם כיום הוא עומד על 70-80 אלף שקלים בלבד. גם מחירי האקדחים צנחו: בעבר עלה אקדח בין 20 ל-30 אלף שקלים, וכיום המחיר ירד ל-8,000-9,000 שקל. מחירי רימוני

מכתבים למערכת

עמידה איתנה מול הפשיזם

ב-48 השעות שבין שני לרביעי (17-18 בנובמבר), אישרה ועדת חוקה חוק שמאפשר לכלוא אנשים על פוסט בפייסבוק; חבר כנסת התפרץ באלימות להרצאה של מרצה באוניברסיטה; שרים חילקו בקלאוות אחרי שהעבירו בקריאה ראשונה חוק עונש מוות; מתנחלים פרעו בפלסטינים בגדה; פורעים איימו באלימות על יו"ר סיעת חד"ש-תע"ל; וחבר כנסת מהליכוד הכריז שהיום כהנא היה מקבל את פרס ישראל. אל מול חלום הבלהות הפשיסטי הזה שהפך מציאות חיינו, אנחנו קמים בכל בוקר ובוחרים שלא לוותר. אנחנו לא מוותרות על ההומניות, על שוויון ועל צדק. אנחנו בוחרים להסתכל בזכות לתקן ולקום למציאות אחרת, שבה נשתקם מההרס שזרעה כאן ממשלת הדמים.

ב-48 השעות שבהן הם החריבו, אנחנו: כתבנו את העתירות שיכלמו את החקיקה הנפשעת; יצאנו למסיק סולידריות בגדה; הכשרנו מורים לחינוך לדמוקרטיה; התעקשנו על העברת תקציבים למאבק בפשיעה וגם לצמצום הפערים החברתיים-כלכליים בחברה הערבית; נערכנו לדיון הקרוב בבג"ץ בעתירה נגד צילום מפגינים בידי שוטרים; נפגשנו עם דיפלומטים, אקדמאים וארגוני חברה אזרחית. הכל – כדי לבלום, להיאבק ולהציב אלטרנטיבה של תקווה.

אני קוראת גם לכם – הצטרפו למוקדי ההפגנות, הביעו סולידריות עם המותקפים, תמכו בארגוני החברה האזרחית. אנחנו כבר יודעים שהשינוי לא יבוא ביום אחד, גם לא ב-48 שעות, אבל הוא יבוא מעמידה איתנה באומץ אל מול הפשיזם. לא נרכין ראש לעולם ולא נוותר! הצטרפו אלינו!

נועה סתת, מנכ"לית

האגודה לזכויות האזרח

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל
zohaderekh@gmail.com

או לחיבת דואר 26205 ת"א-יפו 6126102

סופה של קרן ההרעבה

עקורים במרכז הרצועה שהצליחו להשיג סיוע מ-GHF מבלי שירו בהם, אוגוסט 2025 (צילום: עלי חסאן / פלאש 90)

לפי עדויות רבות מעזה, הצפיפות הרבה והכאוס סביב מרכזי הסיוע גרמו לכך שהסיוע ברובו הגיע לידי גברים צעירים ובריאים – חלקם חברי כנופיות – בעוד שנשים, ילדים, מבוגרים וחולים נאלצו להמתין שעות ארוכות ולעתים קרובות נותרו ללא מזון. לפי הערכות, גם בשיא פעילותה של קרן הסיוע היא הצליחה לספק רק כמחצית מצורכי המזון הבסיסיים של רצועת עזה.

2,600 מבקשי סיוע נהרגו

בסך הכל, מתחילת פעילות הקרן ב-27 במאי ועד הפסקת האש ב-9 באוקטובר, יותר מ-2,600 מבקשי סיוע פלסטינים נהרגו מאש של צבא הכיבוש, של שכירי החרב של הקרן ההומניטרית ושל כנופיות חמושות שביקשו לבזוז את הסיוע. כ-19 אלף מבקשי סיוע נוספים נפצעו. התקריות הקטלניות התרחשו ברובן סמוך למרכזי הסיוע של הקרן.

על אף מעשי הטבח והכישלון המהדהד באספקת הסיוע, ממשיכים בכירי הקרן להתגאות בפעילותה. מנהל הקרן ג'ון אקרי מסר השבוע: "הצלחנו במשימה", והוסיף: "הצלחנו להראות שיש דרך טובה יותר לספק סיוע לעזתים".

בפועל, מטרתה של הקרן ההומניטרית הייתה אחרת: לא אספקה יעילה של סיוע, אלא הפיכתו לכלי שליטה באוכלוסייה העזתית. כפי שכתב פרופ' גזי אלגזי ב"זו הדרך" (3.9), נועדו מרכזי הסיוע של הקרן לסייע בגירוש האוכלוסייה הפלסטינית ובריכוזה במובלעות מצומצמות בהתאם לתוכנית האמריקאית-ישראלית לעתיד הרצועה. מבחינה זו, הקרן כבר מילאה את תפקידה. בתנאים של הפסקת אש, עם הכנסת כמויות גדולות יותר של סיוע לרצועה, איבדה הקרן את יכולתה להניע אוכלוסייה וכך גם את תכליתה האסטרטגית. על רקע זה יש להבין את הפסקת פעילותה של הקרן השבוע. איש בעזה לא יתגעגע אליה.

א. בן יאיר

הקרן ההומניטרית לעזה (GHF) הודיעה השבוע (24.11), כחצי שנה לאחר הקמתה, על סיום פעילותה. עם יציאתה מרצועת עזה מותרה הקרן מאחוריה שובל ארוך של דם וסבל, ומורשת מזוועה וקטלנית שמן הראוי שתחקר ותילמד.

הקרן הוקמה ביוזמת ישראל וארה"ב בפברואר 2025, על רקע תנאי הרעב ברצועה, במטרה לעקוף את האו"ם ושאר ארגוני הסיוע הפועלים בעזה. העילה הרשמית לדחיקת ארגונים אלה הייתה - ביזת סיוע בידי חמאס. וכן הושמעו טענות בדבר שחיתות בארגונים ההומניטריים ואף שיתוף פעולה בינם לבין חמאס. זאת למרות עדויות כי סיוע נבזז דווקא בידי קבוצות חמושות הנתמכות בידי ישראל.

הקרן החלה את פעילותה במאי האחרון עם הקמת מרכזי חלוקה ברפיח ובעיר עזה בתיאום עם הצבא ובאבטחה של שכירי חרב אמריקאים. כבר ביום הראשון לפעילות מרכזי הסיוע החלה שפיכות הדמים. לאחר חודשיים של סגר ישראלי על הרצועה במהלכו מנעו הכנסת מזון, אלפי פלסטינים רעבים צבאו על מוקדי החלוקה. בניסיון להשתלט על המצב הכאוטי, חיילים ישראליים ושכירי חרב אמריקאים פתחו באש קטלנית על קהל מבקשי הסיוע.

מלכודת מוות

מוקדי הסיוע, שמשכו אליהם אוכלוסייה נואשת וחסרת אונים, הפכו גם הם זירות ירי המוני. עדויות של חיילים ושכירי חרב אמריקאים מעידות כי הכוחות קיבלו הוראות לירות ישירות באזרחים לא חמושים.

שורדים של הטבח במרכזי הסיוע החלו לכנותם "מלכודות מוות". גם האו"ם וארגונים הומניטריים רבים גינו את פעילות הקרן. האו"ם האשים את הקרן בהפרת נורמות ההומניטריות בסיסיות ודרש להפסיק את פעילותה. "רופאים ללא גבולות" תיאר את מרכזי החלוקה של הקרן כ"טבח המתחזה לסיוע" והאשים אותה ב"הרג מתוזמר", ואילו מבקרים אחרים השוו את פעילות הקרן לספרי "משחקי הרעב" והאשימו אותה בפשעי מלחמה ובשיתוף פעולה עם רצח עם.

לכך מצטרפת עדות מצמררת של באסל כפינה בן 28 ממחנה הפליטים נסייראת (1.7): "אנשים מסתכנים ומתקדמים לכיוון נקודות החלוקה כי למי שנכנס ראשון יש יותר סיכוי להשיג סיוע. לפעמים הצבא מאפשר להתקרב ואז יורה. באחד הלילות התחלתי להתקדם עם אחרים, ופתאום נפתחה אש כבדה מטנקים ומרחפנים. שכבתי על האדמה, וברחתי בזחילה. באותו לילה נהרגו יותר מ-30 אנשים. הלכתי קילומטרים, רצתי, נדחפתי בין אלפי אנשים – ובסוף חזרתי בלי אוכל". עדות זו ממחישה את המציאות הקטלנית של מרכזי הסיוע, בה אפילו ניסיון להשיג קמח או ארוחה עלול היה להסתיים במוות.

יום המאבק באלימות כלפי נשים: עלייה במספר הנרצחות

פשעי המלחמה זולגים לתוך ישראל

עם היוזמות של הקמת מקלטים כאלה. "הגנת נשים מפני אלימות ומפני רצח היא משימה חברתית ראשונה במעלה", הדגישה התנועה והציעה שורה של צעדים, בין היתר: שינוי מהותי בחינוך הילדים והנוער לשוויון האישית ונגד אלימות וביעור התופעה של האשמת האישית באלימות כלפיה. עוד דורשת תנוד"י הוספת תקציבים ממשלתיים לטיפול בקורבנות אלימות ובמניעת אלימות; הגדלת מספר החוקרות בפרקליטות בתחום עבירות מין ורצח נשים וילדים; וניהול מהיר של המשפטים נגד רוצחי נשים ונגד עברייני מין. תנוד"י הצטרפה לדרישה של הוועדה לקידום מעמד האישה להרחיב משמעותית במספר המורשעים בעבירות מין ואלימות החייבים לשאת אזיק אלקטרוני.

60 שנה ל"זו הדרך"

עוד בטרם נולד קרעי - הליכוד נגד עיתונאים

בשנת 1981 שר תקשורת שלמה קרעי טרם נולד ואילו שר הביטחון ישראל כ"ץ החל אז את דרכו הפוליטית כיו"ר אגודת הסטודנטים באוניברסיטה העברית בראשות קסט"ל (קבוצת סטודנטים לאומיים) של הימין הקיצוני. עיסוקו העיקרי דאז היה לפזר באלימות מחאות של הסטודנטים הערבים ופעילי קמפוס (הקבוצה למעורבות פוליטית וחברתית של הסטודנטים). עם השנים נחשפו קרעי וכ"ץ כאויבים מושבעים של חופש העיתונות ושל העיתונאים. זאת כמצוות המנהיג העליון בנימין נתניהו שבאותן השנים עבד כמנהל שיווק של חברת הרהיטים "רים תעשיות". 44 שנה עברו מאז והליכוד מוסיף לדבוק במסורת בלתי מפוראת זו. בגיליון "זו הדרך" 15-מ ביולי 1981, פרסם מיקי קובנר מאמר בכותרת: "הליכוד ממשיך לאיים על עובדי התקשורת". לקרעי ולכ"ץ של היום קראו אז עו"ד אהרון פאפו והח"כ הטרי מאיר שטרית, שני אנשי ליכוד שהיו חברי מליאת רשות השידור הממלכתית, שסגר הליכוד ביולי 2014. פאפו היה הקולני בין מתנגדי השידור הציבורי. באחת משיבות מליאת הרשות אמר: "מבחינתי שסגרו את הטלוויזיה, יפטרו כל העובדים ויתנו להם פיצויים. בד-בבד יערכו מכרזים אובייקטיביים ויקימו טלוויזיה חדשה שתאהב את מדינת ישראל".

על פי הידיעה ב"זו הדרך", פאפו אמר בישיבה נוספת של המליאה: "נמאס לי מכל השכבה הסוציו-פסיכולוגית [כך במקור] המאכלסת היום את הטלוויזיה ואת הרדיו. הם אוהבי אש"ף. שבענו מהם והציבור שונא אותם. נמאס לי מיעקב אחימאיר ומחיים יבין. אני לא מוכן להזדקק עם הפנים של שניהם על המסך". לאכזבתו של פאפו, אחימאיר המשיך לשדר עד שנת 2020, לאחר סגירת רשות השידור והקמת תאגיד השידור הציבורי, ואף זכה בפרס ישראל. חיים יבין הגיש את מהדורת החדשות האחרונה ב-2008 והיה לבימאי סרטי תעודה מצליחים. אף הוא זכה בפרס ישראל לתקשורת.

ערב היום הבינלאומי למאבק באלימות כלפי נשים, נרצחה בשני (24.11) סבאח פהים אבו אל-קיעאן, בת 30, בג'ת שבמשולש. אבו אלקיעאן, שנישאה לפני ארבעה חודשים, עברה מהנגב להתגורר בג'ת. היא נורתה ופונתה לבאקה אל-גרביה, שם קבע צוות מד"א את מותה. 34 נשים נרצחו מתחילת השנה על רקע מגדרי, ועוד שבע על רקע פלילי.

למרות הגידול שנרשם בשנים האחרונות ברצח נשים, סירבו המשטרה, שירות בתי הסוהר והמשרד לביטחון פנים לשלוח נציגים לשני דיונים שנערכו בכנסת בנושא אלימות נגד נשים: האחד במסגרת כנס בנושא "אתגרי יישום חוק הפיקוח האלקטרוני" שחוקק ביוזמת ח"כ עאידה תומא-סלימאן (חד"ש) והשני - בוועדה למעמד האישה. ההעדרות - לפי הוראת השר לביטחון פנים איתמר בן גביר. מאז 2015 נרצחו בישראל 304 נשים - כך עולה מדו"ח הכנסת לציון יום המאבק באלימות כלפי נשים. הדו"ח, שנכתב בידי מערך המידע והמחקר של הכנסת לבקשת הוועדה לקידום מעמד האישה בחן דפוסים רבשנתיים של רצח נשים בעשור האחרון. לפי הדו"ח נרשמה עלייה מתמשכת במספר הנשים הנרצחות, וקיימים פערי אכיפה ופענוח בין מקרים בחברה היהודית ובין אלה בחברה הערבית. לאחר שב-2024 נרצחו 35 נשים - המספר הגבוה ביותר בעשור האחרון - השנה נרשם נתון זה עוד לפני שנסתיימה. על פי מעקב שדולת הנשים, לעומת התקופה המקבילה בשנה שעברה יש עלייה של 48% הדו"ח חושף, בין היתר, כי נשים ערביות הן רוב (53%) בקרב הנרצחות בעשור האחרון, אף שהן רק 21% מאוכלוסיית הנשים בישראל. על פי הדו"ח, שיעורן עולה בקביעות מאז 2019 ועומד על קצת יותר ממחצית הנרצחות בכל שנה. כמו כן, 46% ממקרי הרצח של נשים ערביות לא פוענחו, לעומת 9% בלבד במקרי רצח של נשים יהודיות. ב-30% מכל מקרי הרצח בעשור האחרון לא נעצר חשוד ולא הוגש כתב אישום. יצוין שבדיונים שנערכו בכנסת סביב האיווק האלקטרוני עולה שכמעט לא נעשה שימוש בכלי שנכנס לשימוש כבר לפני שנה. בעקבות הדיונים, פנתה יו"ר איגוד העובדים והעובדות הסוציאליות, ענבל חרמוני, בשבוע שעבר לשר בן גביר ולהנהלת בתי המשפט והתריעה: "יותר משנה חלפה מאז כניסתו לתוקף של תיקון 19 לחוק למניעת אלימות במשפחה, תיקון שמעניק למערכת האכיפה כלי מציל חיים - חיוב גבר אלים בענידת צמיד אלקטרוני המתריע מפני התקרבות לאשה. למרות זאת, המדינה כמעט לא עושה שימוש בכלי הזה. רק 39 צווים הוצאו עד היום - מספר מביש שממחיש כשל עמוק".

תנועת נשים דמוקרטיות בישראל (תנוד"י) מצידה שבה והתריעה (20.11) מפני הגידול המתמשך באלימות כלפי נשים וילדים במשפחה ובקהילה. "למרות ההחמרה באלימות כלפי נשים, הטיפול בה נדחק הצידה בשל המלחמה בעזה. פשעי המלחמה בעזה זולגים לתוך ישראל בגילויי אלימות כלפי נשים וילדים. הגידול המתמיד במספר כלי הנשק בידי אזרחים, ובייחוד בחברה הערבית, תורם רבות לקלות שבה רוצחים נשים וילדים. אך למרות הנתונים הקשים האלה, ב-2024 סגרה הפרקליטות 81% מהתיקים של עבירות מין ללא הגשת כתב אישום", נאמר בהודעה.

תנוד"י הביעה בהודעתה את הערכתה לעבודה החשובה של 17 המקלטים לנשים קורבנות אלימות, וציינה שהיא נמנתה

זה הדין
60
60 HADREDOH

מדריכי השיקום מפגינים למען זכויותיהם בכיכר הסינמטק בתל-אביב, אוגוסט 2023 (צילום: איגוד מדריכי השיקום והרווחה)

שנים של נתק פגעו במי שהכי זקוקים להגנה הזדמנות להתחלה מחודשת בהסתדרות

למערכת על חשבון העובדים עצמם. עכשיו הזמן לעודד הקמה של איגודים ענפיים, עצמאיים, שצומחים מלמטה ומשנים באמת את יחסי הכוח.

איגודים כאלה מחייבים דמוקרטיה פנימית אמיתית, ייצוג מהשטח ושקיפות כלפי החברים. לא כדי להחליש את ההסתדרות, אלא כדי לחזק אותה מבפנים. כי ההסתדרות לא צריכה להישבר – היא צריכה להשתנות. לא להמציא את עצמה מחדש, אלא כדי לחזור להיות בית של עובדים. זה הזמן לפתוח את הדלת, להרחיב את השורות, להחזיר את הקול והכוח לעובדים המוחלשים – ולהתחיל לבנות איגודים ענפיים דמוקרטיים של המקצועות המוחלשים ביותר.

ערן כהן

ההרוג ה-69 בתאונות עבודה - נער בן 19

עופר ברונר, בן 19, תושב מדרשת בן גוריון, נהרג ביום חמישי (20.11) לאחר שנפל מצוק למאגר מים בשמורת הטבע עין עבדת. ברונר התנדב כפקח בשמורה – אותה מנהלת רשות הטבע והגנים – במסגרת שנת שירות. משפחתו, חבריו וצוות מדרשת בית גוריון בה למד, ספרו בכאב לחברם האהוב, וסיפרו על אהבתו למדבר ולטבע. הקבוצה למאבק בתאונות בניין ותעשייה הדגישה כי "מעמדם של המתנדבים במסגרת התנדבותית אליה הופנו על ידי גורם ציבורי מוסמך, למטרות שיש בהן תועלת לאומית או ציבורית, זהה למעמדם של עובדים בכל הנוגע להיפגעותם בתאונות עבודה". יצוין שהצעיר הוא ההרוג ה-69 בתאונות עבודה מתחילת השנה.

הסערה האחרונה סביב ההסתדרות טלטלה את הציבור, אבל יותר מכול – את העובדים. הפרשה אולי נראית כמו אירוע נקודתי, אך בעומק הדברים היא חשפה תחושת נתק שמעמיקה זה שנים: הגוף שאמור להגן על העובדים התרחק מהם.

במשך זמן רב מדי, מדריכים, מטפלות, סייעות, עובדי ניקיון ואנשי שיקום – כולם נאלצים להקים לעצמם איגודים כדי שמישהו יקשיב להם. כשזה המצב, כשמצופה מעובדים קשי יום להתארגן ענפית, ברור שמה שהשתבש. לא ברצון בשטח – אלא למעלה.

אני כותב זאת כמי שמוביל את איגוד מדריכי השיקום והרווחה. אנחנו לא קמנו נגד אף אחד – קמנו בעד. בעד עובדים שחיים על שכר נמוך, בלי הכרה מקצועית, בלי ביטחון תעסוקתי. בעד חברה שבה מי שמחזיק אותה על הכתפיים יכול גם להרים את הראש בגאווה ולחיות בכבוד. המשבר הנוכחי הוא לא רק עניין של חקירה או כתבי אישום. הוא רגע מבחן אמיתי, קריאת השכמה, הזדמנות לניקוי עומק ולחזרה אל השטח – אל העובדים עצמם. אם ההסתדרות תדע להפוך את המשבר הזה לנקודת מפנה, אם תבחר להקשיב לשטח ולשים את העובדים לפני המנגנון, היא תוכל לצאת ממנו חזקה יותר, אמיצה יותר ורלוונטית מתמיד. אבל אם תתכנס פנימה ותנסה להגן קודם כל על המבנה במקום על העובד, היא עלולה לאבד את הנכס החשוב ביותר שלה: את האמון. דווקא המספר העצום של החברים בה הוא הוכחה לכוח האדיר שטמון בהסתדרות. העובדה שעובדים רבים עדיין מאמינים בעבודה מאורגנת היא נקודת פתיחה מצוינת להתחדשות. אבל כדי שהכוח הזה יהיה אמיתי, הוא צריך להיות נגיש, שקוף ודמוקרטי.

שנים של דגש בהסכמים קיבוציים רחבים עם מעסיקים גדולים והממשלה הניבו הישגים חשובים, אך גם היו נוחים

שולי דיכטר (שני משמאל) בהפגנה נגד ההפיכה המשטרית שמוכיל שלטון הימין, מרס 2023 (צילום: מחאת צומת כרכור)

הדרך להחלפת ממשלת הימין עוברת במפלגות הערביות הצורך בשלום כתוב על גופות הילדים בעזה

העולם הדיפלומטי הבינלאומי מדבר עכשיו על "הסדר מדיני-בטחוני אזורי שכולל מתווה להקמת מדינה פלסטינית". טראמפ כבר הצליח לכפות על נתניהו את שחרור החטופים, אבל קשה יותר לכפות הסדרי שלום על הממשלה הזאת, וכאן אנחנו חייבים לעזור בלחץ הציבורי.

הצורך בשלום כתוב בפיח שחור על הבתים השרופים ביישובי העוטף החרבי; הוא חרות על המצח של כל מי שחוזר חי מהמלחמה; ועל הארון של מי שחוזר מת. הצורך בשלום כתוב על רגלי הילדים בעזה שקבורים תחת ההריסות; הוא כתוב בכל מקום. הוא כתוב בשמי התכלת העזה, מעל למולדת המשותפת לפלסטינים ולנו.

המרכז מיוחד והאלימות מנצחת

אם נצליח במאבק הזה כאן – נשנה את המסלול ההרסני שמוכילה ממשלת הימין בישראל. התקווה שתבוא עם השינוי הזה תיתן אפשרות גם לאלטרנטיבה לשלטון החמאס אצל הפלסטינים. אם נצליח – הילדים והנכדים והנינים שישדרו את המלחמות יעשו שלום ביניהם, ובקושי רב מאד, הילדים שלהם – לא ילמדו עוד מלחמה. למען מטרה זו – חובה להחליף את ממשלת הזדון שמושלת בנו עכשיו. המולדת קוראת לנו להציל אותה. חייבים לעשות את זה יחד.

משנת 2019 עברנו חמש מערכות בחירות בשלוש שנים, עד הקמת ממשלת הימין על מלא. הידרדרנו למצבנו זה כי הקצה הימני של המרכז-הפוליטי סירב בכל תוקף לקואליציה עם שתי המפלגות שמייצגות את הערבים בישראל, והיטה בכך את הכף לצד של מכוונת הרעל.

לפני שלושים שנה נרצח רבין רק משום שהוא נשען על ההצבעה של המפלגות הערביות לטובת הסכמי השלום. בתשובה לזעקות הלאומנים בכנסת, אמר רבין: "יש מנדט לשלום" והמנדט הוא אזרחי. 30 שנה אחרי הרצח הזה, המרכז הפוליטי עדיין פוחד מהמנדט האזרחי לשלום ובינתיים – האלימות מנצחת.

שולי דיכטר

מדבריו בעצרת שנערכה בצומת כרכור, 15.11

אני שולי דיכטר, חבר קיבוץ מענית. לבנו עם המשפחות השכולות של אלפי ההרוגים, ועם הפצועים בגוף ונפש. לבנו עם החטופים שחזרו חיים מהשבוי – חיים שלמים לפנייהם לרפא את פצעי הגוף והנפש, ועם שלוש המשפחות שעדיין ממתנות לגופות יקיריהן.

אנחנו כאן ולבנו עם אלפים בישראל שעדיין מפונים מבתיהם בדרום ובצפון. תהליך הריפוי אחרי 7 באוקטובר ייקח דור שלם ואולי שניים. רייצ'ל גולדברג-פולין, אימו של הרש החטוף שנרצח בעזה, אמרה שוב ושוב שלא צריך לב רחב במיוחד כדי לראות גם את האסון והכאב של הצד השני. צריך רק לב אנושי.

מה חווים עכשיו מיליון וחצי פלסטינים שהבתים שלהם חרבו במלחמת נקם אכזרית והם רוכזו במחנות אוהלים? הם לא לוחמי החמאס, כמו שלא כולנו בן-גביר. יש חימום באוהל? הוא מוגן מהגשם? האם שנת הלימודים הנוכחית נפתחה?

דור לאומני

מכונת הרעל עבדה ברצף, שלוש משמרות ביממה, בשנים האחרונות, והקימה כאן דור לאומני מוטרף משנאה כלפי הערבים. וכדרכה, השנאה לא יודעת גבולות. השבוע פגשנו אותם במרכז פרדס חנה, בהתקפה על בית משפחת רוט שאירחה את ח"כ איימן עודה לחוג בית. היריקות, הביצים שהושלכו והרפש שהטיחו בנו נוקו במקלחת עם הרבה שמפו, ולמחרת בשטיפת המכונית. אבל זוהמת השנאה שבליבם עקשנית וקשה יותר לניקוי. בכל מקרה, כל מה שאיימן עודה אמר דומה למה שנאמר כאן על הבמה: חובה להחליף את ממשלת הימין. לשם כך – חובה לשתף פעולה בין מפלגות שמייצגות את היהודים הציונים לבין המפלגות שמייצגות את האזרחים הערבים.

אני ציוני בהשקפתי, אבל לא על הציונות לבדה יחיה עם ישראל. הציונות חייבת להתבסס על אזרחות ועל שלום, במקום לאומנות ומלחמה. והשלום – שלום עם העם הפלסטיני, בלי טריקים ובלי שטיקים. הסכמי השלום והסדרי החיים נחוצים קודם כל כאן – בין הירדן לים.

הסכנות הפוליטיות בצו האחדות

שלט בצומת הרחובות בגין וקפלן - "כיכר הדמוקרטיה" - מרכז ההפגנות נגד ההפיכה המשטרית, דצמבר 2023 (צילום: מרים אלסטר / פלאש 90)

להשתקם מנזקי המלחמה. הברייחה של גנץ וחסידי מביקורת וממאבק פוליטי שירתו את הממשלה, שתכננה את השלב הסופי והאחרון של המלחמה – טרנספר התושבים מהרצועה. מהלך זה נבלם בקושי רב בזכות מאבקם של מיליוני מפגינים בערים מרכזיות בעולם והתנגדות גוברת בתוך ישראל.

"מה שדרוש לישראל הוא שינוי כיוון, וזה איננו אפשרי ללא שורה של הכרעות קשות, שבמהותן אין ולא יכולה להיות לגביהן אחדות דעות. האם אנו שואפים להיות חופשיים בארצנו, עם גבולות בטוחים ובני הגנה, או להיות עם שכובש ומקריב את ילדיו במלחמת נצח? האם מדיניות החוץ והביטחון של ישראל תיקבע על פי שיקולים מדיניים ואינטרסים ביטחוניים או תוכתב על ידי תוכנית אלוהית וקנאות לאומנית?" - מקשה שרון.

הטראומה והפחד אחרי רצח רבין שיתקו את מחנה המרכז-שמאל. מעטים המנהיגים שקמו למחנה זה לאורך השנים ונקטו עמדה פוליטית אמיצה שלא התחמקה מאי-הסכמות ומניסיון כן ואמיתי להשפיע על המציאות הפוליטית.

מוותרים על אופוזיציה קוהרנטית

לפני שנה כתבתי בעיתון זה: "רבים בציבור הישראלי מחפשים מה שמכונה עמק השווה עם תומכים מתונים של הממשלה. אך כך הם מוותרים על בניית אופוזיציה קוהרנטית בעלת תוכנית מדינית-כלכלית. הם פועלים מתוך פחדנות, כניעות ממלכתית וקוצר רואי, מבלי להבין שחלק מתומכי הממשלה יעבירו את תמיכתם לאופוזיציה אם וכאשר זו תפעל להפלת הממשלה ללא דיחוי".

כנראה שאם גנץ ואייזנקוט לא היו נכנסים לממשלה והציבור היה ממשיך לצאת בהמוניו כמו לפני שנתיים, ממשלת נתניהו הייתה נופלת ואת מקומה הייתה תופסת קואליציה שסך מרכיביה זוכה ברוב יציב בכל הסקרים.

נשיא ארה"ב טראמפ כפה את סיום המלחמה על ממשלת ישראל, רקם באמצעות ויטקוף וקורנר הסכם החזרת חטופים וצמצם את האש שישראל משלחת ברצועת עזה. על אף איומיהם התכופים של השרים הבכירים סמוטריץ' ובן גביר הממשלה שרדה והאופוזיציה הממלכתית החמיצה הזדמנות נוספת להפילה. כל עוד יישמר "צו האחדות והפיוס", ימשיכו ממשלות מקצינות לנהל את חיינו.

זוהר אלון

סיסמאות כמו "אחים אנחנו" ו-"ביחד ננצח" יצרו מראית עין של אחדות בין האופוזיציה לממשלה ובין תומכי הממשלה ומתנגדיה ובדרך זו עיצבו את התודעה הישראלית ערב פרוץ המלחמה בעזה לפני כשנתיים. במידה לא מבוטלת השפיעו סיסמאות אלה על מהלכי רוב מתנגדי הממשלה בשנתיים אלה. חיצו הביקורות הונחו בצד. ארגון אחים לנשק, שהיה ממובילי ההפגנות נגד ההפיכה המשטרית, שינה את עורו ונרתם למלא את החלל שהממשלה הותירה ואף התהדר בכך בשלל ראיונות ופרסומים ברחבי הרשת. ממשלת נתניהו האחראית למחדל 7 באוקטובר ומתנגדיה המשיכו בשלהם כל אחד בתחמו. במשך שנתיים נשמעו דברי ביקורת בחדרים סגורים וכמעט ולא הושמעו במרחב הציבורי.

בספרון קצר ותכליתי - "מלחמת אחים: איך האחדות מפרקת אותנו מבפנים" (סדרת "קו אדום", הוצאת קרן ברל כצנלסון, 2025), משרטט אסף שרון, פרופסור לפילוסופיה באוניברסיטת תל אביב, קו רעיוני המחבר בין שיח הפיוס שהוביל ראש הממשלה שמעון פרס בשנת 1996, לאחר רצח ראש הממשלה יצחק רבין, לבין שיח האחדות שמקדמים כיום פוליטיקאים מובילים במרכז הישראלי הכושל, ובמיוחד הרמטכ"ל לשעבר בני גנץ ואנשיו. מדוע על אנשי המרכז-שמאל שנפלו קורבן לאלימות פוליטית ב-95' להכות על חטא? האמנם מתנגדי הממשלה ולא הממשלה עצמה אחראים למחדל הנורא, כפי שטוענים הממשלה ושופריה?

ב-30 השנים האחרונות קלעה עצמה האופוזיציה הציונית לסד חונק וויתרה על המאבק. זו האנומליה של הפוליטיקה הישראלית שאין לה אח ורע במקומות אחרים בעולם. בסרביה למשל לא הרפו מתנגדי הממשלה והחריפו את המחאות נגד הממשלה האחראית לתאונה הקשה בה נהרגו 16 בני אדם עקב קריסת תחנת רכבת בעיר נובי סאד לפני כשנה.

המפגינים נעמדו דום

אסף שרון: "אלה שהובילו את ישראל לתבוסה הנוראה בתולדותיה, מי שפירקו את החברה הישראלית לאוסף שבטים מוטרפי שנאה, סוחטים כניעה בצו האחדות החלולה". בצורה כמעט פבלובית, הרבבות שהפגינו נגד ההפיכה המשטרית זמן לא רב קודם לכן וראשי האופוזיציה שהזהירו מפני הפיכתה של ישראל למדינה לא דמוקרטית נעמדו דום, התגייסו בהמוניהם לשירות מילואים ומילאו פקודות של ממשלה שאין להם גרם אחד של אמון בה.

כניסתם של ראשי מפלגת המחנה הממלכתי בני גנץ וגדי אייזנקוט במאי 2020 לממשלת המחדל לא רק שהצילה את ממשלת נתניהו מקריסה בלתי-נמנעת אלא גם סימלה את 'קריאות האחדות' שהפיצו משרדי הפרסום ששכרה הממשלה. "גם בשורות המחאה ברחו מכל התייחסות ביקורתית למלחמה ומניסוח נרטיב פוליטי על המחדל. במקום להעצים את ההתנגדות ולהתעקש על החלפת הממשלה, הכריזו שעם ישראל מתאחד", מדגיש אסף שרון. זו הייתה בחירה של גנץ ושות' בתיאולוגיה על פני פוליטיקה.

לאחר כמה חודשים של מלחמה בעזה, שאף רוב הציבור הישראלי לסיימה ולהחזיר את החטופים. אך מיעוט משיחי ואלים כפה את שאיפותיו הנקמניות נגד מיליוני פלסטינים כלואים ומורעבים ולמרות רוב בציבור הישראלי שרצה

נפקדים מתוכנית טראמפ: גם מתושבת הכפר סינג'יל בגדה מונעים להגיע למסיק באדמות משפחתה, 27 באוקטובר 2025 (צילום: אקטיביסטילט)

טראמפ מציע שוב שלטון קולוניאלי ברצועת עזה

התוכנית של הברונים השודדים

אין בהחלטה כל אזכור למלחמת ההשמדה שניהלה ישראל במשך שנתיים, בתמיכתה המלאה של ארה"ב, ולמצב המחמיר של התושבים הפלסטינים בגדה המערבית שתחת כיבוש ישראלי, בייחוד מאז תחילת עונת המסיק. מעבר לכך, ההחלטה מעורפלת למדי בנוגע להקמת המדינה הפלסטינית – לא צוין בה שישראל חייבת לסגת מכל השטחים הפלסטיניים שנכבשו ב-1967, כפי שקובעות אין-ספור החלטות האו"ם. יתר-על-כן, הערפול גובר כאשר אין בהחלטה כל לוח זמנים לנסיגת הצבא מהרצועה – בייחוד מהשטח מזרחה ל"קו הצהוב" שתחת כיבוש ישראל. זה כולל את רוב שטחי החקלאות והתעשייה. על פי דווחים ברצועה מהשבוע האחרון הקו "זז" ומכרסם כעת בשטח שלא נמצא בשליטת הצבא. שלא לדבר על התייחסות למאות הקורבנות הפלסטינים שנהרגו בתקיפות הישראליות מאז הכרזת הפסקת האש ב-11 באוקטובר האחרון.

אשור מדיניותה של ארה"ב

סוגיה נוספת שאין לה מענה בהחלטת מועצת הביטחון היא בדיוק מתי, מי ואיפה יתחילו עבודות שיקום הנחוצות עד מאוד ברצועה בה יותר מ-80% מהבתים נהרסו בידי ישראל, גם לאחר ההכרזה על הפסקת האש. בטרם אישור ההחלטה הבהיר סגן הנשיא ג'יימס די. ואנס כי השיקום "יחול רק באזורים שאינם בשליטת ישראל" וכי הורה לשגר חיילים של ארצו לתוך הרצועה "ברגע המתאים".

ההחלטה של מועצת הביטחון אינה יותר מאשרור המדיניות הקולוניאלית של ארה"ב כלפי הרצועה – מה שפעם קראו לו "חזון הנשיא טראמפ". תמיכת המעצמות הקפיטליסטיות הגדולות בהחלטה אינה מקרית: מדובר בברית של הברונים השודדים – כינוי גנאי שניתן בארצות הברית בשנות ה-60 של המאה ה-19 לקבוצה בולטת של בעלי הון, תעשיינים וסוחרים, שהתעשרו עד מאוד בתום מלחמת האזרחים העקובה מדם במהלכה נהרגו יותר ממיליון בני אדם.

נמרוד עובד

ראש הממשלה בנימין נתניהו בירך בשבוע שעבר (18.11) על החלטת מועצת הביטחון של האו"ם שאישרה את הצעת ממשל טראמפ להקמת כוח בינלאומי לרצועת עזה. ההצעה כוללת בין היתר "נתיב למדינה פלסטינית". בהודעה שפרסם באנגלית בלבד, כתב נתניהו: "מדינת ישראל וראש הממשלה נתניהו מריעים לנשיא דונלד טראמפ ולצוותו הבלתי נלאה והמסור. מועצת הביטחון של האו"ם תומכת לחלוטין בתוכנית 20 הנקודות ובמינוי מועצת השלום בראשות הנשיא טראמפ. אנו מאמינים שתוכניתו של הנשיא טראמפ תוביל לשלום ולשגשוג משום שהיא מתעקשת על פירוז מלא של הצבא, פירוק נשק ודה-רדיקליזציה של עזה".

עד כאן מה ניתן היה לצפות מהאזרח האמריקאי הנאמן בנג'מין נתני (סליחה, זה האזרח הישראלי בנימין נתניהו) המנפץ את כל חוקי הפסיקה והאנטומיה בהתכופפות בפני הדרישות, ההוראות והגחמות של הנשיא טראמפ.

אבל גם הרשות הפלסטינית בירכה "את היוזמה האמריקאית בנוגע לרצועת עזה, הכוללת הפסקת אש קבועה ומלאה, העברת סיוע הומניטרי ללא חסמים והכרה בזכות העם הפלסטיני להגדרה עצמית ולהקמת מדינה פלסטינית עצמאית". הצד הברכה, הדגישה הרשות כי "המשמעות המעשית של ההחלטה מחייבת שינוי מיידי בשטח".

ההסכמה הנדירה של נתניהו ועבאס

למרות ההסכמה הנדירה בין נתניהו למחמוד עבאס בתמיכתם בהחלטה 2803 של מועצת הביטחון של האו"ם, יש בה יותר מסימן שאלה אחד וגם כמה סימנים קריאה. ההחלטה מאמצת את תוכניתו של טראמפ להקמת "מועצת השלום" (ליתר דיוק מועצת מנהלים – כנהוג בפירמות הגדולות) שתנהל את הרצועה ללא פיקוח בינלאומי, זולת האמריקאי (ע"ע הבסיס של צבא ארה"ב שהוקם בקריית גת).

המועצה אמורה לדאוג גם להכוונת הסיוע הבינלאומי במקום מוסדות האו"ם וארגוני הסיוע הפועלים ברצועה זה שנים רבות, וחשוב מכל לדאוג לשיקום רצועת עזה ו"לביטחון תושביה".

הבית הירוק ביפו, שבפינת הרחובות יפת ושבטי ישראל (צילום: ויקיפדיה)

יוזמה קהילתית שמקדמת קבוצת תושבי יפו ערבים ויהודים

הבית הירוק יהיה מרכז מורשת

מטרותיו של הפרויקט, כפי שמסרה המחנכת אלהאם סיקסיק לקהל הרב שהגיע לראביטה, הן שבמקום יפעל מרכז הפתוח לציבור הרחב ובו תערוכות צילום קבועות וזמניות ובמרכזן תולדות יפו הערבית, שימור ההיסטוריה הערבית-פלסטינית, מרכז תיעוד של תולדות העיר ועריכת סדנאות חינוך ואירועי תרבות.

סיקסיק גם פירטה את קהלי היעד של המרכז: תושבי יפו הערבים והיהודים, תלמידים וסטודנטים, מורי דרך, תיירים, מוסדות תרבות ובתי ספר, ארגוני החברה האזרחית הדוגלים בשותפות יהודית-ערבית. במהלך השיחה ובאמצעות הנייד שוחחה סיקסיק עם נכדתו של שייח' עלי המתגוררת בסעודיה. זו בירכה על המהלך והביעה געגועים לבית משפחתה המפואר.

במפגש השתתף חבר מועצת העיר ת"א-יפו, עו"ד אמיר בדראן, חבר חד"ש ומפעילי היוזמה שקרא לעירייה להיות שותפה בפרויקט, יחד עם מכללת ת"א-יפו והמכון לתולדות יפו. "בלי זיכרון אין עתיד", הדגיש.

יוסי אבו

שבוע עירים / לריסה מילר

הארץ שלי / חדוה ראובן

אני מתרחקת
מהארץ שלי.

אני מנתקת

את האדם שבי מהסביבה.

רק עוברת לגור לפרק זמן

במקום בו נמצאת השפה,

והאנשים מדברים אותה

אחד עם השני.

באולם הראביטה ביפו, שהיה גדוש משתתפים ערבים ויהודים, הוצגה בשבוע שעבר (19.11) יוזמה קהילתית ראשונה מסוגה: הפיכת הבית הירוק שבמפגש הרחובות יפת ושבטי ישראל בשכונת עג'מי למרכז תרבות ומורשת ערבית-פלסטינית של העיר הפתוח לכל הקהילות. הבית הירוק הוא כינויו של בית רחב-מידות בסגנון אר-דקו שתקריתו מעוטרת בציורים.

עג'מי נחרתה בזיכרון הקולקטיבי הפלסטיני, בייחוד היפואי, כגטו שבו רוכזו ונכלאו במשך מספר חודשים ניצולי הנכבה באזור יאפא. מהגטו לא ניתן היה לצאת ללא אישור המושל הצבאי. על הבית ירוק, בדומה לאלפי מבנים ערביים-פלסטיניים ביפו, הוכרז ב-1948 "נכסי נפקדים".

הבית הירוק נבנה ב-1934 בהזמנת שייח' עלי, סוחר בדים ופרדסן יפואי עשיר, שנאלץ לנטוש יחד עם משפחתו את ביתו המפואר. בהמשך שימש הבית בסיס של המודיעין הצבאי ומטה של השב"כ. עד ראשית שנת 2022 היה בו בית דין צבאי. בשלוחה של אותו בית הדין צבאי ששכנה מול הבית הירוק ברחוב שבטי ישראל, נשפטו בתחילת 2003 חמישה סרבנים: מתן קמינר, חגי מטר, אדם מאור, נעם בהט ושמרי צמרת ל-22 חודשי מאסר בגלל התנגדותם לשרת בצבא כיבוש. הם שוחררו מהכלא בספטמבר 2004. במהלך המשפט היה המקום מוקד של הפגנות ומחאות.

הוועדה המקומית לתכנון ובנייה תל-אביב-יפו אישרה אשתקד, ביזמת החברה "דירה להשכיר" הממשלתית, להקים במתחם הבית הירוק פרויקט דיור הכולל כ-160 דירות בשטח 65 מ"ר להשכרה ושטחי מסחר. המרחב כולו, ששטחו כ-7 דונם, נמצא בבעלות רמ"י (רשות מקרקעי ישראל).

התוכנית, עליה חתומה אדר' אורית מילבאואר, מציעה שימור מחמיר של הבית הירוק, כולל בניית מרתף, והקמת מבנה ציבור שיעבור לבעלות העירייה. על פי התוכנית, כל 160 הדירות בפרויקט יושכרו לתקופה של לפחות 20 שנה. רבע מהן מיועד לתושבי יפו הסובלים ממצוקת דיור קשה. עם אישור התוכנית התארגנו תושבי יפו ערבים ויהודים כדי לדרוש מהעירייה להכריז על הבית הירוק מרכז מורשת.

קול קורא לכנס מרקס

הישראלי ושינויים בעולם העבודה; קפיטליזם וסביבה ועוד.
תקצירים של הרצאות (עד 200 מילים) או הצעות לסדנאות
ודיונים יש לשלוח עד 30 בנובמבר 2025 לדוא"ל:
zohaderekh@gmail.com

שותפות השלום

הפגנה מול הבסיס האמריקאי בקריית גת

יום שישי, 28.11 | 11:00 | קריית גת

חד"ש יפו

הפגנה נגד הפשיעה וההפקרה

יום שישי, 28.11 | 15:00 | גן השניים

הגדה השמאלית

השקת הספר 'אי ציות אזרחי' כחובה דמוקרטית' / ישי מנוחין

יום חמישי, 27.11 | 19:00 | אחד העם 70, תל אביב

חד"ש תל-אביב

מי מפחד ממדינה פלסטינית?

אסיפה ציבורית עם ד"ר יוסף ג'בארין

יום שני, 1.12 | 20:00 | אחד העם 70, תל אביב

שותפות השלום ומגמה ירוקה

כנס סביבה תחת אש

יום חמישי, 4.12 | 18:00 | ת"א

מיקום יימסר לנרשמים מראש דרך שותפות השלום

מק"י - הוועד המרכזי

אבל על מותו של

עטאללה טנוס

ומשתתף בצער המשפחה

בחודש דצמבר יערך בת"א-יפו, ביוזמת "זו הדרך", קרן רוזה לוקסמבורג והגדה השמאלית, כנס מרקס. זאת לאחר שנדחה בעקבות המלחמה. הכנס יתקיים בסימן 60 שנה לשבועון "זו הדרך", ויוקדש לנושא "מלחמה, קפיטליזם וכיבוש".

מטרת הכנס היא - ללבן שאלות רלוונטיות למציאות הפוליטית, החברתית והכלכלית בישראל על רקע ההתפתחויות הפוליטיות האזוריות מאז 7 באוקטובר, מלחמת ההשמדה בעזה, ושלוש שנות שלטונה של ממשלת הימין הקיצוני.

במושבים של כנס מרקס יתקיימו דיונים והרצאות בנושאים הבאים: "מהפיכה משטרית לפשיזם: פשיזציה של מערכות המדינה", "טראמפ והסדר העולמי החדש", "החברה הישראלית והמלחמה - ניתוח מעמדי", "נשים במלחמה", "תרבות ומלחמה" ועוד. בצד זאת יתקיים מושב פתיחה חגיגי בנושא: "התקשורת הישראלית וחופש העיתונות בצל המלחמה".

הכנס יתקיים בימים שישי-שבת 19 ו-20 בדצמבר 2025. אירוע הפתיחה יתקיים בתיאטרון אלסראיא ביפו (טיילת מפרץ שלמה 10), ולמחרת ייערכו המושבים באולם "הגדה השמאלית" (אחד העם 70) בתל אביב.

המארגנים מעוניינים לקבל הצעות למפגשים, לדיונים ולהרצאות בנושאים שצוינו ובנושאים הבאים: קפיטליזם בישראל ופלסטיין; קפיטליזם, מגדר ואפליה; הקפיטליזם

השבוע לפי אייתי בנימיני

שבכ

ההוצאות להורג בגן מאיר
יתקיימו בהפרדה מגדרית

זו הדרך ברשתות החברתיות

zoha.org.il

וואטסאפ

טוויטר

פייסבוק

אינסטגרם

טלגרם

